

Sat Chit Anand #22 vraag 2

De mind is een oplichter.

2 december 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Dichtbij u zittend deze laatste paar ochtenden, en in uw ogen kijkend, voelde ik me net zoals een klein kind, vol onschuld en opwindend. Heel vaak wilde ik met mijn hand wild in de lucht wuiven en roepen: Hallo, Hallo, mijn meest geliefde.

Geliefde meester, kunt u spreken over deze gelukzalige onschuld die ik voel en hoe het zich verhoudt tot meditatie.

Anand Pankaj, de onschuld van een kind lijkt op de onschuld van een wijze. Maar het is niet precies hetzelfde. Vanwege de gelijkenis, hebben veel mystici de kindertijd als een voorbeeld gebruikt. Jij weet helemaal niets van wat er gebeurt in de meest innerlijke wereld van een wijze. Je hebt enige voorbeelden nodig van iets wat je reeds kent. Dus moet je één ding onthouden: al deze voorbeelden zijn niet precies wat in jouw ultieme staat van realisatie zal gebeuren, maar ze zijn zeker een soort aanuiding.

Het kind is onschuldig, maar zijn onschuld is meer onwetendheid dan wijsheid. Je kunt een kind niet wijs noemen. Zijn onschuld is natuurlijk. Maar zijn onwetendheid gaat gepaard met zijn onschuld. Ze zijn bijna samen. De onschuld van het kind wordt overschaduwd door zijn onwetendheid. De wijze heeft ook dezelfde onschuld, maar er is niet langer een overschaduwende onwetendheid. Zijn onschuld is absoluut zuiver, onbesmet. En omdat zijn onschuld niet langer geassocieerd is met onwetendheid, brengt het een transformatie aan de hele kwaliteit van zijn onschuld. Het wordt wijsheid. Het kind is onwetend, de wijsgeer is wijs.

Maar de onschuld heeft dezelfde kwaliteit: de associatie is veranderd. Het kind heeft dezelfde onschuld, maar geassocieerd met onwetendheid, daarom heeft het geen waarde. De wijsgeer heeft dezelfde onschuld, maar niet langer geassocieerd met onwetendheid heeft het een enorme waarde; wijsheid heeft gebloeid. Het kind weet niet, maar hij weet niet dat hij niet weet: de wijsgeer weet ook niet, maar hij weet het – en dat maakt een groot verschil.

Omdat het kind niet weet is hij onwetend, hij moet dus wel kennis verzamelen om zijn onwetendheid te bedekken. Hij wenst ook kennis te bezitten zoals ieder ander – zo snel mogelijk. De wijze is niet langer onwetend, vandaar dat hij geen behoefte aan enige kennis heeft. Met onwetendheid is de kennis ook weggegaan. Het is net als wanneer je ziek bent en medicijnen nodig hebt. Als je weer beter bent, wordt de medicijn weggedaan.

Kennis is een medicijn voor onwetendheid. Maar als er geen onwetendheid is, wat ga je dan doen met al jouw medicijnen? Geef die aan de Lions Club. Die mensen blijven maar allerlei soorten medicijnen verzamelen

De wijze is niet vol kennis. Zijn wijsheid heeft een totaal andere kwaliteit.

Hij ziet. Hij is een ziener. Hij is niet geïnformeerd, maar hij is getransformeerd. Hij is tot een nieuwe staat van bewustzijn gekomen van waar hij heel ver kan zien.

P.D. Ouspensky gebruikt dit als voorbeeld – zijn meester Gurdjieff gebruikte ook hetzelfde voorbeeld. Je zit onder een boom. Je kunt de weg aan beide zijden tot een bepaalde afstand zien en dan gaat het jouw zicht te boven. Je kunt niet meer dan dat zien. Iemand zit in de boom. Zijn zicht op de weg zal veel uitgestrekter zijn dan het jouwe. Hij zal mijlen aan de ene kant zien en mijlen aan de andere kant. Als van de linker kant een ossenkar op de weg komt, zal hij deze zien, maar voor jou is het nog steeds in de toekomst. Voor hem is het in het nu. Voor jou is het in de toekomst omdat je het niet ziet. Er zal een tijd gaan komen, spoedig zul je het zien. Dan zal het voor jou in het nu zijn.

En er zal een tijd gaan komen dat het van de weg zal gaan naar rechts en spoedig zul je het niet meer zien. Het zal verleden worden. Maar voor de man die in de boom zit, toen het voor jou toekomst was, was het tegenwoordig voor hem. Toen het aanwezig was voor jou, was het aanwezig voor hem. Toen het voor jou verleden is geworden, is het nog steeds tegenwoordig voor hem. Hij ziet vanaf een hoger gezichtspunt.

De man van wijsheid is onschuldig, maar op een veel hoger vlak; hij is niet kinderlijk. Zijn onschuld is uit volwassenheid, Zijn onschuld is uit geweldige ervaringen. Het kind is zonder enige ervaring; de wijze is door allerlei soorten ervaringen gegaan, goed en slecht, en hij heeft die overstegen. Hij is opnieuw een kind geworden, maar zijn kindertijd, zijn tweede kindertijd, is gebaseerd op een erg solide grond die niet weggenomen kan worden.

Dus wat jij hebt gevoeld, Pankaj, is mooi, maar onthoudt, het is niet de plaats om te stoppen. Het is de plaats om te beginnen. Het is mooi om een kinderlijke onschuld te hebben, maar het is nog steeds ver weg van de authentieke onschuld van volwassenheid.

Paddy klimt in de vlaggenmast en begint zo luid mogelijk te schreeuwen. De politie arresteert hem en hij wordt beschuldigd van het verstoren van de vrede. Later wordt hij naar een psychiatrisch ziekenhuis gestuurd voor onderzoek.

“Hoe verklaart u uw gedrag?” vraagt de hoofd zielenknijper.

“Het zit zo, dokter,” antwoordt Paddy. “Als ik niet een enkele keer iets gek doe, zou ik kierewiet worden.”

Een onschuldig man zegt iets onmetelijk wijs. Hij zegt, “Als ik niet een enkele keer gek wordt zou ik krankzinnig worden.” Het is een zeer bekend, vaststaand feit dat vrouwen zo nu en dan gek worden – om welk excuus ook.

En als er geen excuus is voorziet de natuur hen wel met de menstruatie. Dan is wat ze ook doen aanvaardbaar. Hun gekte kan niet veroordeeld worden; ze hebben een verklaring. Maar zelfs zonder de menstruatie kunnen ze elk moment gek worden. Dat verhoedt hen om krankzinnig te worden. Het zijn alleen de mannen die krankzinnig worden, omdat ze niet een enkele keer gek worden, blijven ze maar opstapelen. In plaats van een beetje gek in termijnen te zijn, worden ze totaal krankzinnig. Kijk gewoon eens in de psychiatrische instellingen van de wereld: er zitten vier keer zoveel mannen als vrouwen. Het is geen klein verschil. Vier keer meer mannen worden krankzinnig. En wat is de strategie van de vrouwen zodat ze die hoeveelheid gekte vermijden? Ze worden vaker gek. Dus in termijnen – gewoon een beetje gekte vandaag, een beetje morgen – ze verdelen het, en al die tijd blijven ze gezond. Het is niet nodig voor haar om in een gekkenhuis te zijn.

De man is vanaf zijn vroegste kindertijd verteld: “Jij gaat je niet zo gek gedragen als de vrouwen. Er wordt zelfs niet van je verwacht dat je huilt. Tranen zijn niet toegestaan voor mannen. Zelfs als iemand sterft, moet jij je inhouden; je moet je niet als een vrouw gedragen.” Vanwege deze nonsens opvoeding, zitten er vier keer meer mannen dan vrouwen in psychiatrische instellingen. Ik heb het absoluut verplicht gemaakt dat je elke dag in de ochtend de dynamische meditatie doet. Dat is niets anders dan je elke dag een kans van een termijn gekte geven, zodat je de hele dag gezond blijft. Het is genoeg voor vierentwintig uur. Dan komt er een andere ochtend en word je gek. Geen van mijn mensen zal ooit gek worden. (Een luide lach veroorzaakt dat iedereen lacht) Kijk maar! Sardarji is gek aan het worden! Maar hij wordt alleen zo nu en dan gek, dus zal hij de gezondste man blijven.

Na vijf dagen opsluiting in hun hotelkamer, besluit het pasgetrouwde stel eindelijk om een avondje uit te gaan. De echtgenoot belt de receptie om erachter te komen welke films er zijn. “Leveling,” roept hij naar zijn vrouw, “Wil je Oliver Twist zien?” “Lieverd,” roept ze terug, “Als je me nog een keer een truc met dat ding laat zien, ga ik gillen.”

Twee oude koeien staan samen in de wei te herkauwen, als een ervan opkijkt en zegt, "Kijk, hier komt die schele stier. We kunnen beter apart gaan staan anders zal hij ons allebei missen."

Verschillende vrouwen hebben verschillende reacties als hun echtgenoot hen in bed kust. De Française zegt, "Ooh-la-la, Pierre, ooh-la-la, jouw kussen zijn ooh-la-la." De Engelse vrouw zegt, "Heel aardig hoor! Ik zeg je Winston, jouw zoenen zijn heel best geslaagd." De Joodse vrouw zegt, "Weet je Sam, het plafond moet nodig gewit."

Dit is een gekke wereld. Vanaf jouw onschuld, als het een kinderlijke onschuld is, gaat de weg in twee richtlijnen verder. Of je eindigt in dit grote gekkenhuis wat we de wereld noemen. Of als je in een andere richting gaat en het pad is beschikbaar, kun je met grote wijsheid eindigen: je kunt een wijze zijn.

Je moet je gewoon het verschil tussen deze twee paden herinneren. Het pad dat naar het gekkenhuis leidt, het grote gekkenhuis wat je wereld noemt, is erg druk. Vermijdt drukte. Wees ervan overtuigd dat waar iedereen is, dat is het verkeerde pad. De gewone logica zegt, "Dat is het juiste pad, want iedereen is er; hoe kan dat verkeerd zijn? "

Maar ik zeg je: vind het pad waar niemand gaat. Er is elke kans dat je wijs gaat eindigen. Jouw eerste stap alleen is de juiste stap naar de ultieme realisatie. Het zijn de lafaards die met de massa meegaan. En ik heb nooit gehoord dat lafaards verlicht zijn geworden. Ze kunnen Christelijke schapen worden, maar ze kunnen geen leeuwen worden. En ik zou willen dat mijn mensen leeuwen zijn. Kies een pad wat je steeds nog dieper in het alleen-zijn leidt. Kies een pad wat niet traditioneel is, wat niet orthodox is. Kies een pad wat in wezen revolutionair is. Elke stap is een opstand tegen al wat oud en rot is. Die rotte troep maakt de hele wereld gek.

En op dit pad kun je niet langer een Christen zijn. Dat kun je niet, want een Christen zijn betekent deel van een massa zijn. Je bent niet langer een Hindoe, omdat je niet langer deel bent van een menigte, jij bent een individu. En slechts individuen worden verlicht. De massa wordt nooit verlicht. Alleen individuen, alleen mensen die lef en moed om alleen te zijn hebben, zijn in staat de beweging van de mind te stoppen en kunnen zich vestigen in hun innerlijke onschuld.

Hoe dieper je in jezelf gaat, hoe zuiverder de bronnen van bewustzijn zijn die je zult vinden. Als je het diepste centrum van jouw wezen bereikt, heb je het centrum van het universum bereikt. Dan bloeit wijsheid op; je wordt een wijze. Dit is een nieuwe geboorte, een opstanding. Je sterft zoals de wereld wilde dat je was en je vindt precies wat het bestaan aldoor verlangde dat je zou zijn.

Het bestaan geeft je alles wat je vraagt, waarnaar je verlangt.

De zogenaamde gekke wereld zal je slechts beloven, maar de goederen worden nooit afgeleverd. Mensen sterven in deze wereld na een heel leven van slechts wanhoop en smart. Als je extatisch wenst te leven en extatisch wenst te sterven, zul je het pad van alleen-zijn moeten kiezen. En dat is ook het pad van meditatie, want jouw absolute alleen-zijn is altijd innerlijk.

Aan de buitenkant zul je altijd mensen ontmoeten – op elk pad. Je kunt een pad gekozen hebben, wat stil schijnt zonder verkeer, maar hoe het verderop is weet je niet. Op elk pad zul je enige menigte vinden. Soms een grote massa – Katholieken – soms kleinere menigten, maar je zult hen tegenkomen.

Er is slechts een pad, dat naar binnen gaat, waar je geen enkel menselijk wezen zult vinden, waar je slechts stilte en vrede zult vinden. Dan zul jij jezelf vinden, en daarna zal zelfs jij er niet meer zijn. Het alleen-zijn wordt zo dik en compact dat jij er niet kunt zijn, je kunt geen ik, geen ego, hebben, geen gevoel van gescheidenheid van het bestaan. Jouw ik is niets dan een gevoel van gescheiden zijn. En als je ontdekt dat jouw zelf één met het bestaan is, is er geen kennis nodig. In jouw onschuld zul je alles wat groots is, alles wat mooi is, alles wat waar is, weten. Maar het zal niet een herhaling van enig geschrift zijn en het zal niet iets geleend zijn. Het zal echt van jou zijn, het zal jouw signatuur hebben.

En dit is een van de grootste zegeningen in het leven, om een ervaring te hebben die absoluut van jou is en niet een carbon kopie. Slechts dat wat absoluut nieuw is, origineel, ontstaan vanuit de diepste bronnen van jouw wezen kan jou bevrediging geven, vervulling, tevredenheid en een diep begrip van alle mysteriën van het leven en het bestaan.

Het is goed met onschuld te beginnen, maar onthoud dat er twee soorten onschuld zijn: de ene is die van het kind en de ander is die van de mediterende. De mediterende wordt ook een kind, maar dat is op zo'n ander vlak, op zo'n grote hoogte – alsof het kind in het dal is en de verlichte mens die opnieuw een kind geworden is, op de zonverlichte piek is. De afstand is enorm. Maar er is een bepaalde overeenstemming, een draad die loopt van het kind naar het hart van de wijze. Het kind kan de wijze niet begrijpen, maar de wijze kan het kind wel begrijpen. Onthoud altijd als een fundamentele regel: het lagere kan het hogere niet begrijpen; maar het hogere kan het lagere altijd begrijpen.

En in jouw leven, als er iets is dat vergeleken kan worden met die hoge piek, is het jouw kindertijd. Probeer het te herontdekken. Bedek het niet met kennis zodat je het kunt vergeten. Verwijder alle kennis zodat je jouw onschuld kunt herontdekken. Als je jouw kennis verwijdert, zul je jouw mind zelf verwijderen, want jouw mind is een collectieve naam voor jouw kennis. Het is geen eenheid – net zoals we deze bomen rondom 'de tuin' noemen, maar de tuin is slechts een collectieve naam. Als je gaat zoeken naar de tuin, zul je deze niet vinden; je zult altijd individuele bomen vinden, rozenstruiken, seizoenbloemen, maar je zult de tuin als zodanig nergens vinden.

Onthoud dat we heel vaak door collectieve namen in de war raken. We beginnen te denken dat deze collectieve namen realiteiten zijn; dat zijn ze niet. De maatschappij bestaat niet. Georganiseerde religies bestaan niet, ze pretenderen slechts. Christendom, Islam, Boeddhisme bestaan niet – allemaal pretenties. Wat bestaat is individueel.

De mind bestaat niet, het is enkel een collectieve naam voor al jouw kennis. Verwijder beetje bij beetje alles wat je weet en als alles wat je weet weggenomen is, zul je niet enige mind vinden, zelfs niet een container waarin al die kennis was opgeslagen. Er is geen container. Zuiver onschuldig zijn, gecentreerd in jezelf, weten dat leven een mysterie is en er niets te weten valt, dat kennis in wezen al onmogelijk is, dat we zijn omgeven door het wonderbaarlijke. En het is mooi dat we omgeven zijn door het wonderbaarlijke, want dat maakt leven een voortdurende opwinding, een extase.

Je krijgt er nooit genoeg van om nieuwe ruimten binnen in jezelf te ontdekken. Je bent nooit verveeld, want er is altijd iets nieuws hoe dieper je in jezelf gaat. En bij het dieper je in jezelf gaan, ga je naar het bestaan zelf, want diep van binnen ben je in het bestaan geworteld. Als een boom diep in zijn wortels gaat zal hij de aarde vinden, zal hij de zee vinden. Hij is in de aarde geworteld en ontleent water aan de zee.

Als wij in ons centrum komen... Je zult verbaasd staan om te weten dat ons centrum ook zijn wortels in het bestaan heeft, hoewel dat geen zichtbare wortels zijn. Ons bewustzijn is net als lucht, het is niet zichtbaar, maar je kunt het wel voelen. Je kunt voelen als de lucht koel is en je kunt voelen als de lucht heet is. Je kunt jouw bewustzijn op vele manieren voelen: als het zuiver is, is het koel, als het onzuiver is, is het heet. Onzuiver met boosheid, onzuiver met hebzucht, onzuiver met verlangens, onzuiver met doelen – dan is het heet, dan is het niet kalm, dan is er geen vrede. Maar als al deze verlangens je verlaten hebben, dan is er een enorme koelte die maar blijft groeien.

En als je dichter bij jezelf komt, kom je dichter bij het universum. En het grootste moment in jouw leven is als je het mysterie van het bestaan accepteert zoals het is zonder enige vraag te stellen. Je hebt één ding begrepen, dat het bestaan mysterieus is en mysterieus zal blijven. Er is geen behoefte aan enige kennis. Dat betekent dat jij aanneemt dat het universum mysterieus is en aanneemt dat jij zelf onschuldig bent.

Dit is de tweede geboorte. In India hebben we deze staat *dwij* genoemd, de tweede geboorte. En dit is wat we hier zoeken.

Hier is nu iets om jouw stilte nog dieper te maken.

Herman is een eeuwige optimist, en wat hem ook overkomt, hij zegt altijd, "Wel, het had erger kunnen zijn."

Op een dag komt Amos, zijn buurman, thuis en vindt zijn vrouw in bed met een vreemde man. In een vlaag van woede schiet Amos hen dood en wordt later gearresteerd voor moord.

Terwijl iedereen de tragedie bediscussieert, zegt Herman, "Wel, het had erger kunnen zijn."

"Hoe had het erger kunnen zijn?" zegt een boze buurman. "Twee mensen zijn dood en een aardige kerel als Amos gaat voor de rest van zijn leven de gevangenis in."

"Wel," houdt Herman vol, "Als Amos op dinsdagmiddag was thuisgekomen, was ik nu dood geweest!"

Oké, Maneesha?

Ja Osho.